

J. M. Aubert, *Morale sociale pour notre temps*, Paris—Tournai, 1970, Desclée, ss. 160.

Książka ukazała się w znanej serii podręcznikowej *Mystère Chrétien* kontynuowanej przez wydawnictwo Desclée. Autor prezentuje w przejrzystym układzie solidną informację na temat chrześcijańskiej doktryny społecznej sformułowanej w głównych dokumentach Magisterium i sytuuje ją w ramach teologii tomistycznej. Przeprowadzone analizy są dokładne i wnikliwe. Dostrzega się to szczególnie w partiach poświęconych prawu — rzecz zrozumiała gdy się zważy, że Aubert przez wiele lat zajmował się kwestiami prawa i dał się poznać przede wszystkim jako dobry znawca problematyki związanej z prawem naturalnym. Będąc prawnikiem i teologiem posiada ponadto świetne wyczucie historii — klarownie wyklada ewolucję, jakiej doznało formowanie się społecznej doktryny Kościoła.

Tytuł książki nie odpowiada jednak w pełni jej treści. Aubert akcentuje głównie zagadnienia moralne, jakie stawia współczesna ekonomia. Przypomina, że w tej dziedzinie wszystko winno być wprężone w służbę człowieka: osoby ludzkiej i solidarności. Na uwagę zasługuje ciekawa analiza relacji między Kościołem a społecznością. Mniej natomiast przekonują zbyt scholastyczne refleksje na temat stosunku sprawiedliwości do miłości. Warto też zainteresować się bliżej szczegółowymi kwestiami moralnymi, jakie rodzą zagadnienia własności, pieniądza i pracy, a którym autor poświęca dość dużo miejsca.

Czytelnik oczekuje od podobnych opracowań zwrócenia baczniejszej uwagi na fundamentalne zagadnienia natury społecznej jak: życie polityczne, informacja, czas wolny. Tymczasem Aubert pozostaje pod znacznym wpływem cywilizacji przemysłowej i zdaje się nie dostrzegać, że ewolucja życia społecznego objęła i tamte dziedziny.

W sumie jednak książka dobrze wprowadza do tematyki, którą omawia. Niemalą jej wartością jest obszerna bibliografia, która poprzedza poszczególne rozdziały. Wykładowcy teologii moralnej i studenci znajdą w pracy Auberta cenną pomoc.